

Congrés de la Joventut d'Esquerra ESTAT CATALA

Del 16 al 23 de maig

El Comitè Organitzador del Congrés, seguint les seves tasques, ha cregut convenient obrir una TRIBUNA LLIURE entre els militants d'ESTAT CATALA, per tal que amb

les seves suggerències pugin fer més planes les tasques d'aquest Comitè sobre els diversos temes a tractar en dit Congrés. Per tant, a fi d'orientar l'opinió naciona-

lista i proletària i determinar concretament els objectius del futur ESTAT CATALA, com a resultat del proper Congrés, esperonem a la Joventut activa de l'organització per a que amb les seves iniciatives sobre els aspectes Social, Agrari, Econòmic, Religios, Polític, Cultural, etc., i particularment el Nacional,

intervinguin en aquesta Tribuna, que ha d'ésser rectora de l'orientació futura d'ESTAT CATALA.

Aquestes suggerències s'han de trametre a la redacció del periòdic, Portaferri, 15 Barcelona.

TRIBUNA LLIURE

Posició Nacional Revolucionària

Els fets esdevinguts el mes d'octubre del 1934 a la nostra Pàtria, han de servir amb la seva tràgica i allisonadora experiència per a rectificar i modificar els principis revolucionaris que informaren fins aquella data l'actuació de la Joventut d'Esquerra ESTAT CATALA, o puntualitzar si es ratifiquen per a aclarir-los i concretar-los.

ESTAT CATALA, en el Congrés que s'acosta, ha de plasmar en solucions harmòniques i precises, la seva posició enfront de tots els problemes vitals plantejats a la nostra terra. Ha de fixar clarament quina és la fita màxima a què, en la solució de cada problema, ha d'arribar i lluitarà per aconseguir.

Cada dia es fa més necessària en el camp polític de la nostra terra una delimitació clara de les forces d'idearis que han d'ésser forçosament oposats. S'ha de plantejar sense subterfugis la lluita entre dues posicions—dos conductes es podria dir— que d'ençà de les jornades revolucionàries d'Octubre ja es va perfilant a tota la Península Ibèrica. A un costat els que, conseqüents amb l'ideal (que els féu agafar un fusell en aquella data), no volen vendre a cap preu i mantenen íntegrament aquella posició revolucionària. A l'altre costat, enfront dels primers, els que han traïdonat els seus ideals nacionals i socials que un dia no sapigueren defensar en trobar-se cara a cara amb l'enemic, però que més tard es valgueren d'ells per a reivindicar-se i reconquerir unes posicions perdudes per la seva covardia i per la desconfiança tinguda en les forces revolucionàries catalanes. O sigui la posició, ara, clarament contrarevolucionària.

La tria no es presenta dubtosa. Entre la dignitat i la hipocresia. Entre la conseqüència en l'ideal i la traïció, ningú no pot vacillar. La història empeny a ESTAT CATALA. En ésser creada, ho fou en un període revolucionari i com a força de xoc i d'avançada. Avui, després de tants anys, els motius que obligaren la seva sortida a la lluita no han pas desaparegut, ben al contrari. El sentiment nacionalista és perseguit, la bandera estellada proscrita per una policia que no és catalana, el firmament polític espanyol al que ens trobem lligats, per més que ens pesi, es presenta sota uns pressagis confusos i imprecisables. Un feixisme que avança d'una manera brutal sota el nom de nacional-sindicalisme, mascareta per a atreure la massa més baixa del proletariat espanyol. I un socialisme que, en l'apogeu de la seva força, fa esforços gegantins i desesperats per tal d'avançar vers la seva fita. ¿Què ha de fer ESTAT CATALA enfront d'aquest panorama? ¿Quin és el deure? ¿Ha de deixar de banda la seva tàctica revolucionària i la seva organització, com es pretèn per certes personalitats de dins mateix del partit, per a transformar-se en una joventut dedicada solament a fer esport i cultura?, o pel contrari, ¿ha de ratificar-se i afermar-se en una posició nacional revolucionària, que és l'única profitosa i apropiada a les circumstàncies actuals?

La Joventut d'E. ESTAT CATALA si no vol traïr la seva història, i negar-se a si mateixa, ha d'adoptar aquesta última posició i situar-se al costat de les forces revolucionàries i proletàries catalanes, i enfront de la hipocresia i de la traïció, enfront de la contrarevolució nacional i social, sigui de dreta, sigui d'esquerra.

A més, en aquests moments en què sembla que s'intentí desvirtuar i desfigurar la doctrina nacionalista i la posició sempre revolucionària del que fou el cabdill de la Joventut d'E. ESTAT CATALA, En Francesc

Macià, ESTAT CATALA té el deure ineludible de sortir al pas d'aquesta maniobra que s'intenta fer i dir d'una manera que no admeti lloc a dubtes ni equívocs de cap mena, que fa seva, amb totes les seves conseqüències, aquesta doctrina nacionalista radical amb tota la puresa mantinguda al llarg de les lluites tingudes contra la Dictadura, amb les ensenyances i experiències apreses a costa de molts sacrificis durant els últims anys i en el darrer aixecament nacionalista d'Octubre. ESTAT CATALA ha de reivindicar la figura excelsa de Francesc Macià, però tal com fou, tal com pensava, tal com sentia. Ha de reivindicar la memòria per l'ideal suprem de tota la seva vida de lluita i de sacrificis, posada generosament sols al servei de Catalunya i de la seva llibertat. ESTAT CATALA en el Congrés que s'acosta s'ha de juramentat a què la lluita que Ell deixà inacabada, a què la bandera que les seves mans fredes ja no poden tremolar al vent, la portarà endavant fins al triomf definitiu. S'ha de dir també que tot aquell que intenci traïr o tergiversar el testament polític del que fou President de la República Catalana, no ho farà pas impunement i ESTAT CATALA el castigarà per considerar-lo un enemic de Catalunya.

La Joventut d'E. ESTAT CATALA, al reivindicar la memòria de la figura de Francesc Macià, reivindica també la seva doctrina nacionalista i, d'acord amb ella, ha de fixar i concretar la seva posició nacional revolucionària i començar, sense confusions ni desfallecences, d'una manera continuada i persistent, en primer lloc la preparació i organització d'aquesta revolució nacionalista concretada en la REPUBLICA CATALANA. I en segon lloc la Joventut d'E. ESTAT CATALA es té de constituir en força revolucionària constructiva, elaborant un programa estatal completíssim on es trobin recollits tots els aspectes d'organització social, política, econòmica i administrativa, per a, així, dotar a la fita revolucionària per la que és lluita dels atributss necessaris per a portar a una marxa segura i ascendent, abans i després d'ésser superada.

La Joventut d'E. ESTAT CATALA s'ha de constituir, doncs, en força d'avançada revolucionària i d'acció constructiva i també disciplinada d'una manera fèrria, ja que és sels amb disciplina de ferro i amb una acció constructiva, que triomfaran els ideals revolucionaris.

ESTAT CATALA, sense que això representi, però, una claudicació o un pas enrera, sinó una tàctica, no es té de tancar en un isolament estèril i deixar d'intervenir en el moviment polític i social d'actualitat a la nostra terra, sinó que, al contrari, ha d'aprofitar totes les avinenteses i circumstàncies favorables i, també, buscar-les si no es presentessin per tal de transformar en realitats de cada dia les bases i les solucions presentades a cada problema, i compreses en el programa revolucionari constructiu que ha de sortir elaborat del Congrés.

En fi, si ESTAT CATALA afirma en el pròxim Congrés aquesta posició nacional revolucionària, a la vegada que rigorosament intervencionista i constructiva, al mateix temps que seguirà fidelment la doctrina del seu fundador En Francesc Macià, els horitzons polítics de la nostra terra es veuran aclarits i la llibertat absoluta de Catalunya serà desitjada i volguda i, si més no, compresa per la majoria del poble català i entrarà en camins d'ésser una realitat pròxima i palpable.

ENRIC LLISTOSELLA

TRIBUNA LLIURE

★

Com a militant d'ESTAT CATALA i atenent-me a la invitació que el nostre periòdic ens fa a tots els seus membres, em permeto exposar la meua opinió referent al que hauria d'ésser la nostra organització en el sentit NACIONAL.

A ESTAT CATALA, entenc que en aquest aspecte no li cal fer altra cosa que ratificar una vegada més les idees nacionalistes que tant honradament va defensar en tot moment el gloriós Macià, No abandonarem la lluita fins que Catalunya es regeixi per si mateixa, tal com fixen els principis bàsics de l'Esquerra; però nosaltres ens hem de definir ben clarament per tal que no hi hagi confusions que molta gent té interès en sembrar.

Regir-se per si mateixa, vol dir: Que començant per l'Exèrcit, Marina,

Aviació, Monedes etc. etc., sigui totalment organitzada i controlada pel Govern de Catalunya; i per a parlar més clar i per tal que ningú es doni a engany, direm que Catalunya Nació ha de tenir el corresponent Estat a l'igual que altres estats com França, Bèlgica, Luexemburg, Estònia...

També direm que si les necessitats econòmiques, i degut a la proximitat amb els altres estats Ibèrics ens ho exigeixen, estem disposats, i molt ben disposats, a fer una Confederació d'Estats Ibèrics i un lligam amb ells per a totes aquelles coses que no puguin representar una mimva de la nostra Sobirania ni un renunciament als nostres interessos econòmics.

Entenc també que ESTAT CATALA s'ha de declarar amic, i veritable amic, fins al sacrifici, per a ajudar els altres Estats Ibèrics fins que recobrin, també, la seva llibertat retinguda per la reacció espanyola.

CASSIMIR PONS DE TORTOSA

Abaix el feixisme!

Ernst Thaelmann ha fet cinquanta anys. Tots els antifeixistes, tots els antiimperialistes han tributat un fervorós homenatge a l'illustre cabdill del proletariat alemany perseguit pels bàrbars feixistes. Thaelmann és un símbol per a tots els homes lliures del món. Les tortures imposades al gran lluitador i a milers d'obers víctimes del feixisme, han d'esperonar els homes d'esperit lliberal a treballar per a l'alliberament de totes les víctimes de tots els feixismes.

Thaelmann va néixer el mes d'abril de 1886. Durant deu anys fou diputat al Reichstag i a les eleccions de 1925 i 1932 fou cand dat a la Presidència de la República alemanya. Detingut des del 3 de març de 1933 a la presó de Mvabit, encara no s'ha vist la causa, perquè està mancada de tot fonament judicial. Thaelmann, com Matteotti, com el nostre Llairet, són símbols del martirologi de l'alliberament dels homes. Macià fou també víctima de la caricatura del feixisme espanyol de Primo de Rivera.

Cal acabar amb el feixisme! El feixisme és l'oprobri dels pobles, la degradació de la consciència, el retorn a l'esclavatge! L'exemple s'ha donat darrerament a Madrid. El feixisme és la fera que viu de la sang del poble.

La Joventut d'E. ESTAT CATALA a l'homenajiar a Thaelmann, recorda a totes les víctimes dels feixistes i als màrtirs dels feixistes hispànics simbolitzats amb els noms de Llairet, Seguí, etc.

Abaix el feixisme! Guerra a l'imperialisme! Visca la llibertat dels homes i dels pobles!

PROTESTEM ENERGICAMENT CONTRA EL TERRORISME INICIAT AMB LES DUES BOMBES QUE HAN ESCLATAT. AQUESTS ATENTATS TENEN TOTA LA CARACTERISTICA DE L'ENCETAMENT D'UN PLA TERRORIFIC PER A CREAR UN AMBIENT DE PANIC CONTRA LA NORMALITAT EXISTENT A BARCELONA.

EL PLA TERBOL I CRIMINAL HA COSTAT LA VIDA DE DOS TREBALLADORS. CAL POSAR A LA LLUM ELS MOVILS D'AQUESTS ATENTATS. CAL QUE BARCELONA SAPIGA QUI HI HA DARRERA D'AQUESTS PROFESSIONALS DE LA PERTORBACIO I QUI SON ELS QUE ALENTEN AQUESTES MANIOBRES I LES ENCUBREIXEN. NO ENS VOLDRAN FER CREURE QUE SON FINANÇADES PER L'OR DE MOSCOU.

Propagant la nostra premsa, donareu a conèixer els nostres ideals i enrobustireu la nostra Organització.

ara !!